

CHIFFERTELEGRAM		Retelax til:	ORIGINAL
☐ Chefen for <u>P.2.</u>		☐ Kopi chef	
☐ Direktøren ☐ Udenrigsråd Adm. ☐ Protokolchefen ☒ Udenrigsråd P.afd. ☐ Udenrigsråd R.afd. ☐ Udenrigsråd DANIDA ☐ Udenrigsråd P.K.A. ☒ Stedfortræder for P-chef ☒ Min.sekr./Dir.sekr.		☐ Dep.chef U-Ø.dept. ☐ Udenrigsråd M.afd. ☐ Udenrigsråd Ø.P.afd. ☐ Udenrigsråd H.afd. ☐ Dep.chefs sekr. ☐ ☐ ☐	
Bemærkninger:		U.M. 30-11-79 105 I 402/3	
		Kopi vedlagt:	

FORTROLIGT

POLITISKE AFD.
P. II. (NATO)

RECEIVED
POLITISKE AFD.
NOV 30 1979

SSSWWWSSSWWWSSSWWW

ambassaden i bonn, den 30. november 1979, kl. 14.50.

hermed foelger en gentagelse af amtel 569 afsendt den 29. november 1979 kl 13.10.:

ambassaden i bonn, amtel 569 af 29. november 1979, kl.

p r i o r i t e t

rammefortroligt

tnf-moderniseringen.

amb's j.nr. 105.k.1/1.

25/3.

den 28. november aflagde jeg et hoeflighedsbesoeg hos den nytiltraaede leder af den politiske afdeling i bundeskanzleramt, ambassadoer von staden (tidligere tysk ambassadoer i washington).

000412

hr. von staden kunne ikke oplyse nyt om den tyske holdning paa ef-topmoedet i dublin. i stedet kom han ind paa spoergemaetet om tnf-moderniseringen. i denne forbindelse lagde han Akke

skjul paa, at forbundsregeringen var alvorligt bekymret over det danske forslag om at udskyde vedtagelsen af den paataenkte nato-beslutning. den danske holdning skabte vanskeligheder for det socialdemokratiske parti, der som bekendt - og netop til droeftelse af sikkerhedspolitikken - skulle afholde en partikongres i berlin den 3.-7. december. yderligere ville den tyske regering vaere endnu mere bekymret, hvis den danske regering soegte at indvirke paa andre medlemmer af nato-alliancen. endelig frygtede forbundsregeringen, at den forventede nato-beslutning ikke ville faa den vaegt, den ville have haft, hvis alle nato-medlemmerne enstemmigt var sluttet op om den. von staden ventede, at forbundskansleren i forbindelse med det forestaaende topmoede underhaanden ville droefte sagen med den danske statsminister.

jeg replicerede ved paa personlig basis at oplyse von staden om de indrepolitiske forhold i danmark. herved lagde jeg vaegten paa, at der efter mine oplysninger var mange oprigtige tilhaengere af danmarks nato-tilhoersforhold, som var alvorligt bange for, at nato's beslutning skulle foere til en yderligere drejning af oprustningsspiralen. den danske regering havde ikke kunnet undgaa at tage hensyn til denne i danmark ganske udbredte stemning. videre henviste jeg til, at den danske parlamentsdebat var endt uden vedtagelse af nogen dagsorden, saaledes at regeringen nu stod relativt frit.

dernaest spurgte jeg von staden, om han havde nogen teori om aarsagen til, at gromyko under forhandlingerne med de tyske ledere havde udtrykt sig i forsigtige vendinger om foelgerne af nato-beslutningen, mens han i pressekonferencen klart og utvetydigt havde sagt, at denne beslutning ville spaerre for forhandlinger om mellemdistanceraketterne. von staden svarede, at efter hans

opfattelse foerte gromyko en dobbelt strategi. over for den tyske regering udtrykte han sig i daempede vendinger, og det maatte huskes, at de tyske ledere af indlysende aarsager ikke paa noget tidspunkt havde kraevet et klart svar fra ham paa spoergsmaalet om forhandlingerne ville vaere udelukket i tilfaelde af nato-beslutningen. paa den anden side, stillet over for spoergsmaalet i fuld offentlighed og med tanken paa at paavirke denne brede offentlighed, kunne gromyko naesten ikke svare andet, end han havde gjort. von staden var overbevist om, at den derved opstaaede tvetydighed var villet og oensket af gromyko. han havde ganske vist vaeret traengt op i en krog, men sandheden var formentlig, at han selv havde oensket dette. von staden tilfoejede, at efter alt, hvad der var passeret, var han fuldt overbevist om, at sovjet i realiteten havde accepteret, at nato-beslutningen ville komme i stand, og at sovjet, naar beslutningen var en kendsgerning, efter en del toeven til at begynde med ville gaa ind i vaabenkontrolforhandlingen, der ogsaa ville omfatte mellemdistance-raketterne. slut slut